సాయంకాలమైంది

– గొల్లపూడి మారుతీరావు

"సాయంకాలమైంది" నవల మొదటి నుంచీ మంచి పుణ్యం చేసుకుంది. ఆంధ్రప్రభ

లో సీరియల్‌గా వస్తున్నప్పటి నుంచీ వందల్లో అభిమానుల్ని, చాలామంది భక్తుల్నీ పోగుచేసుకుంది. ఈ పదేళ్ళలో ఓ వందమందైనా ఈ నవల గురించి ప్రస్తావించినప్పుడు విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారి "వేయిపడగల" ప్రసక్తి, పోలిక తెస్తూ వచ్చారు. అందరికీ చెప్పే అవకాశంలేదు కనుక - యిక్కడ చేతులు కట్టుకు చెప్పే నిజం ఒకటుంది. నేను "వేయిపడగలు" అప్పటికీ, యిప్పటికీ చదవలేదు. అయితే అంతటి మహారచయిత రచనను నా నవల గుర్తు చేయగలిగినందుకే నాకు ఎంతో ఆనందం. కాస్తపాటి గర్వం.

శ్రీ వైష్ణవ సత్సంప్రదాయ వైభవాన్ని సవివరంగా నాకు తెలియచెప్పిన పూజ్యులు శ్రీశ్రీ భాష్యం అప్పలాచార్యుల వారికీ, శ్రీ సాతులూరి గోపాలకృష్ణమాచార్యుల వారికీ నా ధన్యవాదాలు. ఆంధ్రప్రభలో ఈ నవల రాయడానికి కారకులు మిత్రులు, అప్పటి వారపత్రిక సంపాదకులు వల్లూరి రాఘవరావుగారు. మొదటి అధ్యాయం స్వయంగా చదివి ఆయన చేతిలో పెట్టినప్పుడు పులకించి పాదాభివందనం చేసి అందుకున్నారు. వారి సంస్కారమది.

సరే! మాజీ ప్రధాని పి.వి.నరసింహారావుగారి దగ్గర్నుంచి ఎందరో సాహితీపరులు, పాఠకులు ఈ నవలకు అభిమానులయ్యారు. చాలా మంది భక్తులయ్యారు. చదివి భోరున కన్నీరు కార్చి నాతో గంటలకొద్దీ మాట్లాడిన మహిళలున్నారు. 200ఆలో ఈ నవల ప్రచురితమయింది. సరిగ్గా ఏడు సంవత్సరాల తర్వాత గుంటూరు నుంచి రవికృష్ణ అనే ఓ తెలుగు పండితులు నవల చదివి, ఆనందించి - సవివరంగా ఇందులో కనిపించిన లొసుగుల్ని ఎత్తిచూపుతూ ఎనిమిది పేజీల ఉత్తరం రాశారు. "నా అజ్ఞానం కొద్దీ నెరుసులు అనుకుంటున్నానేమో నేను పానకంలో పుడకలు అనుకుంటున్న వాటిని బాల్య చాపల్యం కొద్దీ మీ దృష్టికి తీసుకువస్తున్నాను" అని సవినయంగా రాశారు. ఈ ఒక్క ఉత్తరాన్నే యిలా ముందుమాటలో ఉటంకించదలిచాను.

వాటిలో అన్నీ లేదా చాలా అంశాలు సహేతుకంగా, సబబుగా వున్నాయి. రెండో ప్రచురణ సందర్భంలో ఆయనకి ఫోన్ చేసి, ఆ సవరణలను మరొక్కసారి తెలియజేయమన్నాను. తెలియజేశారు. వారికి కృతజ్ఞతలు. '

కొన్ని రచనలకు పుట్టిన వేళా విశేషముంటుందేమో. బెర్నార్డ్ షా తన రచనలన్నింటిలో "సెంట్ జోన్"ని ఎక్కడో ఎంపిక చేసి చూపిన గుర్తు. కాలచక్రం ఒరిపిడిలో ముందు తరాలకు నా రచనల్లో ఈ "సాయంకాలమైంది" నవల, "కళ్ళు" నాటిక, "రాగరాగిణి" నాటకం, "జుజుమురా" కథ, "కళ్యాణి" రేడియో నాటిక - యిలా నిలవగలిగితే అది నాకు దక్కిన అదృష్టమేననుకుంటాను.

\- గొల్లపూడి మారుతీరావు

విప్లవం అంటే - గతంలో ఆయుధాలతో అడవుల్లో తిరిగేవారు చేసే పని - అని ఒక అభిప్రాయం ఉండేది నాకు. మీరు మీ మీ ఆయుధాలతో సమాజాన్ని కొత్తగానయినా చక్కటి బాటలో నడిపిస్తున్నారు. అందుకు గురువుగారైన మీకు - మీ అనుమతి లేకుండానే - మీ శిష్యుడిగా ప్రకటించుకుంటున్నాను.

జె. శ్రీనివాసరెడ్డి అనే మొద్దు శీను, ఖైదీ నంబరు 405, మహానది బ్లాక్, చర్లపల్లి

(గత సంచిక తరువాయి)

ఉదయమే అడ్రసు వెతుక్కుంటూ ఓ కానిస్టేబుల్ వచ్చి తిరుమలని కలిశాడు. ఇంటిముందు కానిస్టేబుల్‌ని చూసి వరదమ్మ కంగారుపడింది. విషయం తెలిసి తిరుమల నివ్వెరపోయాడు. ఆ రోజుల్లో విశాఖపట్నంలో కాస్త పెద్ద పోలీస్ స్టేషన్ మెయిన్ రోడ్డులో (అప్పట్లో ఒకటే రోడ్డు) శివాలయానికి ఆనుకుని రోడ్డుమీదకి ఉన్న వన్ టౌన్ పోలీస్ స్టేషనే. అందులో మూడు గదులున్నాయి. హెడ్డు అప్పలనాయుడికి నవనీతం వయస్సు పిల్లలు ముగ్గురున్నారు. ఆమెను చూడగానే అతనికి ఎక్కడలేని సానుభూతీ తోసుకొచ్చింది.

''జరిగిందేదో జరిగిపోయింది. ఆడ్ని నువ్వెందుకు సంపావమ్మా? మేం బొక్కలో తోసేసి కుళ్ళబొడిసేవాళ్ళం. నా కొడుకు కుయ్యిమనకుండా నేరం వొప్పేసుకునేవోడు'' అన్నాడు.

నవనీతం మొదటిసారిగా నోరు విప్పి ఒక్కటే కోరిక కోరింది. చెంగల్రావు పేట పంజా దగ్గర ఫలానా చోట ఉంటున్న చినతిరుమలాచార్యులకి తన విషయం చెప్పమని. వెంటనే కానిస్టేబుల్‌ని పురమాయించాడు.

ఉన్నపాటునే షర్టు తొడుక్కుని, తల్లిని తీసుకుని, రిక్షాలో వచ్చేశాడు తిరుమల. లాకప్‌లో నవనీతాన్ని, ఆమె స్థితిని చూసి కదిలిపోయాడు. ఆ సంఘటన జరిగిన ముప్పైగంటల తర్వాత ఒక్కసారి తిరుమలని వాటేసుకుని వరదమ్మ కాదు భోరుమంది నవనీతం. మర్డర్ జరిగాక ఆమె కంటివెంట వచ్చిన మొదటి కన్నీటి చుక్క అదే.

తిరుమల వెళ్ళినప్పటినుంచీ ఓ గొప్ప స్నేహితుడిని దూరం చేసుకున్నట్టు గిజగిజలాడిపోయేది నవనీతం. ఇంటికి తిరుమల రాసే ఉత్తరాల్లో అతని అడ్రసుని రుక్మిణమ్మ చేత చదివించుకుని మనస్సుకి వంటబట్టించుకుంది. ఎందుకు? ఏదయినా అవసరం వస్తే తనని ఆదుకునే మంచిమిత్రుడు తిరుమలే. మిత్రుడేనా? ఫ్రాయిడ్‌కి ఈ పాత్రల్ని అప్పగిస్తే వారిద్దరి అవగాహనలో వారిద్దరూ గుర్తుపట్టలేని ''ఆకర్షణ'' ఏదో ఉన్నదంటాడు. అలాంటి ఆకర్షణ అతి పవిత్రమయిన, అతి పారమార్థికమయిన స్థాయిలో ఋషులకే శ్రీరామచంద్రునిమీద కలిగిందని పురాణం.

ఇప్పుడు వరదమ్మ చేతుల్లోకి ఒరిగిపోయింది నవనీతం. జరిగిందంతా తెలిసిన మేరకి చెప్పాడు అప్పలనాయుడు ఈ కేసులో వంకరటింకరలు లేవు. పరిశోధనలు వసరంలేదు. రేప్‌కేసులు సాధారణంగా నిరూపణ కావు. సాక్షులు ఉండరు కనుక. ఇక్కడ నేరస్థుడు శవమై స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాడు. సందర్భం అర్థమయిపోయింది.

తెల్లవారేసరికి పెద్ద అక్షరాలతో పద్మనాభం పత్రికలకెక్కింది. చాలా సంవత్సరాలపాటు నవనీతం ఫోటో, పొన్నయ్య ఫొటోలు పేపర్లో పడ్డాయి. పీపుల్ వెర్సెస్ బి.నవనీతం కేసు గురించి సెషన్స్ కోర్టులో విన్నవాళ్ళందరూ నవనీతంపట్ల సానుభూతినే చూపేవారు. చాలామంది కేవలం ఆమెకి మేలు జరగాలనే విచారణ జరిగేటప్పుడు కిటికీల దగ్గర నిలబడి ఆలకించేవారు.

చార్జిషీటు వెంటనే తయారుచెయ్యడం, మేజిస్ట్రేటు ఆమెను రిమాండుకి పంపడం క్షణాలమీద జరిగిపోయింది. నవనీతం తరపున కేసు ఎవరు వాదించాలి? ఇప్పుడు వెంకటాచలాన్ని శరణు జొచ్చాడు తిరుమల. ఇలాంటి విషయాల్లో సింహంలాగా దూకుతాడు వెంకటాచలం.

''అరెరె ఎంతపనయింది? ఆ పిల్లని బయటికి లాగడం కష్టమయ్యా. ఇది కల్పబుల్ హోమిసైడు. ఎవడూ కేసు టేకప్ చెయ్యడు. బొత్తిగా గతిలేని ముసలి అడ్వొకేట్‌నో, ఏదయినా గతి దొరక్కపోతుందా అని వెదుక్కునే కుర్ర అడ్వొకేట్‌నో పట్టుకోవాలి'' అన్నాడు.

ఏ రోగానికి ఎక్కడ కొట్టాలో తెలిసినవాడు వెంకటాచలం. వారాలు చేసుకుని చదువుకుని, ఫస్టుక్లాసులో పాసయి, ఎవడైనా గాడ్‌ఫాదరూ, ఆదరించే పేరున్న ప్లీడరూ లేక వాయిదాల పద్ధతిలో నల్లకోటు కొనుక్కున్న బుద్ధిమంతుడయిన ఓ కుర్రాడిని పట్టాడు వెంకటాచలం. అతని పేరు సంజీవి.

సంజీవిది వింతయిన కథ. అతని తల్లిదండ్రులెవరో ఎవరికీ తెలీదు. అతనికే తెలీదు. గరివిడికి ఇరవైరెండు కిలోమీటర్ల దూరంలో మెరకముడిదాం అన్న వూళ్ళో ఓ మామిడి తోట చెట్టుకింద ఇరవై తొమ్మిదేళ్ళ క్రితం, పుట్టిన నాలుగుగంటల్లో ఓ రైతుకి దొరికాడు. ఆ రైతుకి ఆరుగురు పిల్లలూ, అయిదు సెంట్లు భూమీ. జాలిగుండె వున్న కారణాన ఏడో బిడ్డగా ఇంట్లో పెరగనిచ్చాడు. ఊరంతా కాపులు. నాలుగయిదు క్షత్రియుల కుటుంబాలున్నా వ్యవసాయం, సాగు వారి వృత్తులు. జ్ఞానం తెలిసినప్పట్నుంచీ తనకేం లేదో తెలుసుకున్నాడు సంజీవి. ఓ యాయవారం పంతులు అతనికి 'సంజీవి' అని రోడ్డుమీదే నామకరణం చేశాడు. సాధ్యమయినప్పటినుంచీ ఎవరినీ బాధపెట్టకుండా తన మానాన తను బతకడం అలవాటు చేసుకున్నాడు. సంజీవి ఆలోచనలెప్పుడూ పొలాన్ని దాటి, ఊరుకి దూరంగా ఉండేవి. పదో ఏటకే పదిమంది సహాయం కూడగట్టుకున్నాడు. వారంలో రెండురోజులు అయిదు కిలోమీటర్లు నడిచి గర్భాంలో ఓ రాజులింట్లో భోజనం చేసేవాడు. ఆ భోజనంలోనే రెండు కరుళ్ళు అన్నం చిన్నడబ్బాలో పెట్టుకుని రాత్రికి తెచ్చుకునేవాడు. మరో రోజు అతి కష్టం మీద తెర్లాం చేరి భోజనం చేసేవాడు. అక్కడికి మూడుకిలోమీటర్ల దూరం ఉత్తరావల్లిలో అయ్యన్నగారని సుమతీ శతకం చెప్పే పంతులున్నాడు. ఆయన దగ్గరకి వెళ్ళాడు.

కుర్రాడి కథంతా విని "ఓ రోజు మా ఇంట్లో భోంచేసి పో" అన్నారాయన.

"నేను భోజనానికి రాలేదు" అన్నాడు సంజీవి ముక్తసరిగా.

"నేను చదువుకుంటాను, స్కూల్లో చేర్పించండి" అన్నాడు.

అయ్యన్న పంతులు ఆశ్చర్యపోయాడు. "మరి తిండి ఎవడు పెడతాడ్రా?" అన్నాడు కసురుకున్నట్టు.

పదేళ్ళ కుర్రాడు పదునుగా సమాధానం చెప్పాడు. "దేముడు" అని. చర్రున ఆ మాట నసాళానికి అంటింది అయ్యన్నకి.

"అమ్మ వెధవా! మా ఇంట్లో రెండురోజులు భోజనం చెయ్యి" అని చెయ్యి పట్టుకుని తీసుకెళ్ళి రెండురూపాయలు కట్టి బడిలో చేర్పించాడు సంజీవిని. ఆ తర్వాత సంజీవి ఆగలేదు.

అవకాశాన్ని ఏర్పరుచుకుని దూసుకుపోయేవాడికీ అవకాశాలకోసం ఎదురుచూసేవాడికీ చాలా తేడా ఉంది. సంజీవి జీవితం రైలుపట్టాలమీదకి ఎక్కింది. విశాఖపట్నంలో నల్లకోటు తొడుక్కుని బార్‌లో కూర్చునేవరకూ ఆగలేదు.

వెంకటాచలం జీనియస్అంతా కరెక్ట్ మనిషిని పట్టుకోవడం. సంజీవిని చూడగానే తిరుమలకి ఎక్కడలేని గురి కుదిరింది. కేసు విని, నవనీతంతో ఏమాత్రమూ బంధుత్వం లేని ఇద్దరు వెంకటాచలం, తిరుమల తనని ఒప్పించి కేసు పట్టుకునేటట్టు చేయాలనే తాపత్రయం సంజీవిని ఆకర్షించింది.

"నా స్కాలర్ షిప్పు డబ్బులో నెలకి పాతికరూపాయలు మీకిచ్చుకుంటాను" అన్నాడు తిరుమల.

సంజీవి నవ్వాడు. "నెలకి పాతిక పుచ్చుకునే స్థాయికి నేనింకా రలేదు. డబ్బు కావలసినప్పుడు అడుగుతాను" అన్నాడు సంజీవి. "ఈ కేసులో పర్యవసానం రూఢిగా తెలుసు నవనీతానికి శిక్షపడుతుంది. కల్పబుల్ హోమిసైడ్ నాట్ అమౌంటింగ్ టు మర్డర్‌కి ఎంతయినా ఎనిమిదేళ్ళు వేస్తారు. అర్థం చేసుకునే జడ్జి, అర్థమయ్యేటట్టు చెప్పగల ప్రాసిక్యూషన్ అంతా కుదిరితే శిక్ష తక్కువ పడేటట్టు ప్రయత్నిద్దాం. ఈ కేసులో నవనీతం పట్ల సానుభూతి కలిగించడం ఒక్కటే స్ట్రాంగ్ పాయింటు. అందుకు మనచేతిలో కొడుకుల అవతారం, తాసీల్దార్ సూర్యనారాయణ, అప్పలనాయుడు అంతా ఉన్నారు. ముఖ్యంగా మరో ఇద్దరు కలిసి రావాలి. ప్రాసిక్యూటరు, జడ్జి. కేసు మూడేళ్ళు నడుస్తుంది ఎంత లేదన్నా. ఆ తర్వాత మరో రెండేళ్ళకి నవనీతం జైల్లోంచి బయటికి రాగలిగితే మనం విజయం సాధించినట్టే" అన్నాడు.

మరో మూడేళ్ళు. మరో రెండేళ్ళకి తన చదువు అయిపోతుంది. అప్పటికి తన స్కాలర్‌షిప్పు ఉండదు. అప్పుడు లాయర్‌కి డబ్బు ఇవ్వడం ఎలా? ఆ ప్రశ్న దగ్గర తిరుమల ఆగిపోయాడు.

ఏ జడ్జిగారి దగ్గరకి ఈ కేసు వెళ్తే నవనీతానికి మేలు జరుగుతుంది? అన్న ప్రశ్న దగ్గర వెంకటాచలం ఆగిపోయాడు.

చచ్చిపోతున్నా కోరిక తీర్చుకోవాలన్న కుర్రాడిని చంపి తన పగ తీర్చుకున్న పద్దెనిమిదేళ్ళ ఆడపిల్ల ఎలా వుంటుంది? ఆ ప్రశ్న దగ్గర సంజీవి ఆగిపోయాడు.

12

జైలు గదిలో నవనీతాన్ని చూసి సంజీవి షాక్ అయ్యాడు. జీవితంలో అతి నమ్మకంగా అనుకున్నది స్థితప్రజ్ఞత్వం ఆమెలో కనిపించింది. సంకల్పబలంతో లక్ష్యసాధనకి సిద్ధపడిన తపస్వినిలాగా కనిపించింది. ఇవన్నీ పెద్ద మాటలు. అంత చిన్న పిల్లకి వర్తించనక్కరలేదు. కానీ ఆమె గాంభీర్యం, ఓ భయంకరమయిన నేరం చేశాక కూడా ఆమెలో కనిపించే ఆత్మస్థైర్యం అతన్ని ఆశ్చర్యపరిచింది.

"ఈ కేసులో తప్పకుండా విజయం సాధిస్తా" అన్నాడు పక్కనున్న తిరుమలతో రహస్యంగా.

"ఆ అమ్మాయితో మాట్లాడకుండా ఎలా చెప్పగలరు?" అన్నాడు తిరుమల.

"ఆమెని చూడగానే నాకు కలిగిన అభిప్రాయం రేపు కోర్టులో జడ్జికి కలిగితే (కలుగుతుంది, తప్పదు) నా పని సగం తేలికయినట్టే. ఈ కేసులో నావాదన అంతా హత్యచేసే ఉద్దేశం, అవసరం, దృష్టి ఆమెకి లేదని చెప్పడమే"

ఆశ్చర్యంగా సంజీవి ఆమెని అడిగిన మొదటి ప్రశ్న"మీకు జీవితంలో చాలా ఇష్టమయినదేది?" నవనీతం ఆశ్చర్యపోయింది. తిరుమల చకితుడయ్యాడు. కానీ సమాధానం చాలా సూటిగా, చాలా హఠాత్తుగా వచ్చింది.

"తిరుమల"

తుళ్ళిపడ్డాడు తిరుమల.

"ఇప్పుడు చెప్పినా పరవాలేదు. ఈ గొడవ జరగకపోతే నన్ను పెళ్ళిచేసుకుంటావా అని తిరుమలని అడిగేదాన్ని."

తిరుమల కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి. సంజీవి మనస్సులో నవనీతం పట్ల గౌరవం ఇనుమడించింది.

"నేనేం తప్పు చెయ్యలేదు. చేసిన పనికి బాధపడటం లేదు."

"మొదటిది నేను నిరూపించగలను. రెండోది మీ ముఖమే చెప్తోంది. తీరికిగా ఏం చెయ్యాలనుంది మీకు?"

"తిరుమలకి స్వెట్టరు అల్లాలని ఉంది. ఎర్రటి వూలు కావాలి."

"ఇంకా?"

"నాకు రామకోటి రాయాలని ఉంది. నాకు చదువు రాదు."

జైలు గదికి దూరంగా బొగడ చెట్టుకింద మట్టిని రెండు దోసిళ్ళని కలిపి తెచ్చాడు తిరుమల. ఎందరో నేరస్థులు ఎన్నో సంవత్సరాలుగా నడిచిన నేల అది. ఆమె వేలిని పట్టుకుని 'శ్రీరామ' రాయించాడు ఆ మట్టిలో.

"నేనింకేమీ నేర్చుకోను. రేపు నాకో పుస్తకం, పెన్నూ తెచ్చిపెడతావా?" అంది.

తిరుమల తలుపాడు. అతని కాళ్ళకి నమస్కారం చేసింది.

"ఇంక వెళ్దాం" అన్నాడు సంజీవి.

ఇదేం ఇంటర్వ్యూ నేరస్థురాలితో కేసుని వాదించబోతున్న లాయరు మాట్లాడాల్సిన విషయం ఇదా? అదే అడిగాడు తిరుమల.

నవ్వాడు సంజీవి. "రేపు కోర్టులో ఆర్గ్యుమెంటు ప్రారంభించాక నేను చెప్పే మొదటి విషయం ఇప్పుడు ఈ గదిలో జరిగిందే తర్వాత నేను చెప్పవలసింది ఆవిడ ఏం చెప్పనక్కరలేదు. పదండి" అని ఆమెవైపు తిరిగి "రేపు నేను చక్కటి పెన్ను కొనిస్తాను. ఈ

రామకోటి పూర్తయ్యేసరికి" చాలా నిరాశని ఆమె మనస్సులోకి జొప్పిస్తున్నాననిపించి అక్కడే ఆగిపోయాడు. కానీ ఆ ఆలోచన నవనీతానికి అందింది. అయితే అతను ఊహించిన నిరాశ ఆమె మనస్సులోకి రాలేదు.

సుభద్రాచార్యుగారినీ, కైకవశినీ తీసుకుని బుల్లిరాజుగారు నవనీతాన్ని చూడటానికి వచ్చారు. నిజానికి ఆ పిల్లని గురించి ఆలోచించే ప్రయత్నం ఏనాడూ చెయ్యలేదు బుల్లిరాజు. కానీ జైలుగదిలో ఆ అమ్మాయిని చూసి జాలితో, బాధతో నీరయిపోయాడు. జైలుగోడకి తలానించి ఏడ్చేశాడు. సుభద్రాచార్యులుగారు మిత్రుడ్ని పొదివి పట్టుకుని ఓదార్చారు.

దేశాన్ని పరదాస్యం నుంచి కాపాడాడని కాలు విరిగిన వీరుడిని ఎలా అభినందిస్తాం? కైకసి బిడ్డని అంత గర్వంగా అక్కున చేర్చుకుంది. రాచరికపు రక్తం నవనీతానికి గాంభీర్యాన్నిస్తే రాచరికపు సాహచర్యం కైకశికి ఉదాత్తతనిచ్చింది. ఎప్పుడూ సుభద్రాచార్యులు నవనీతాన్ని తాకలేదు. వెళ్తూ ఆమె శిరస్సు నిమిరి నుదుటిమీద ముద్దు పెట్టుకున్నారు. నవనీతం కళ్ళనిండా నీళ్ళు తిరిగాయి. ఓ కోరిక ఆ పిల్లకెప్పుడూ ఉండేది. ఆచార్యులవారి పాదాలు తాకి నమస్కరించాలని. ఎప్పుడూ ఆయన్ని తాకే సాహసం చెయ్యలేదు. ఇప్పుడు నిరభ్యంతరంగా, మనఃపూర్వకంగా పాదాభివందనం చేసింది.

వెళ్తూ వెళ్తూ వరదమ్మని ఓసారి పలకరించి హుటాహుటిన పద్మనాభం వెళ్ళిపోయారు.

నవనీతం కారణంగా చాలారోజులపాటు తిరుమల చదువుకి ఆటంకం ఏర్పడాలి నిజానికి. కానీ పట్టుదలగా చదువుని మరింత పదనుగా సాగించాడు తిరుమల. మధ్య మధ్య 'నవనీతం' బలంగా తొంగిచూస్తోంది. కారుకింద మనిషి పడ్డాడు. కావలసిన ఒక్క ఇంజక్షన్ ఫలానాచోట దొరుకుతుంది. శక్తినంతా ఉపయోగించి అటే పరుగు తీస్తాం. లక్ష్యం రోగిని బ్రతికించడమే. కానీ పరుగు దూరానికి, తిరుమల నవనీతం నుంచి దూరంగా పారిపోవడానికి చదువుని ఆయుధంగా చేసుకున్నాడు. రెండేళ్ళకిందటే బియ్యే చదువులో డిపార్టుమెంటుకి పి. గంగాధరయ్య గోల్డ్‌మెడల్ ఎండోమెంట్ ఏర్పాటయింది. ఆ గోల్డ్‌మెడల్ తనదేనని స్పష్టంగా అందరికీ చెప్పాడు. కారణం తన స్కాలర్‌షిప్ ఆగిపోయాక మరికొన్ని నెలలపాటు ఆ గోల్డ్ మెడల్ కోర్టు ఖర్చులకి కలిసివస్తుంది.

అతనికి తెలియకుండా ఇద్దరి దృష్టి అతనిమీద పడుతోంది. డెట్రాయిట్ జనరల్ ఎలక్ట్రిక్ కంపెనీలో ఇండస్ట్రియల్ మెషిన్స్ విభాగానికి చెందిన మిసెస్ ఎడిత్ కామెరాన్ తిరుమల గురించి విన్నది. ప్రతిభని రాణించే స్థాయిలో కాక పదునుపెట్టే స్థాయిలోనే గుర్తుపట్టే గొప్ప గుణం ఉన్న ఒకే ఒక్క దేశం అమెరికా. మిగతా దేశాలన్నీ ఆ తర్వాతే నిలుస్తాయి. జెనీవా కాన్ఫరెన్స్‌లో ఆ డిపార్టుమెంటులో ప్రొఫెసర్‌గా ఉంటున్నా రామచంద్రరావు తిరుమల గురించి ఆమెతో చెప్పాడు.

"ఇంకా చదువు ఎన్నాళ్ళుంది?" అనడిగింది. చెప్పాడు. అతని బయోడేటా రహస్యంగా పంపమంది. పంపి మర్చిపోయాడు రామచంద్రరావు. కానీ ఎడిత్ కామెరాన్ మరిచిపోలేదు.

తిరుమల మీద కన్నువేసిన మరొక వ్యక్తి మాథమెటికల్ ఫిజిక్స్ డిపార్టుమెంటులో రీడర్‌గా ఉంటున్న రాఘవాచార్యులు. రాఘవాచార్యులు జర్మనీలో నాలుగేళ్ళు పనిచేసి యూనివర్సిటీ పిలుపుమీద ఇండియా వచ్చాడు. జర్మనీనుంచి తెలుగింటి భార్యకే పుట్టిన పాడ్ అనే కూతుర్ని తెచ్చుకున్నాడు. కూతురు పూర్తిపేరు పద్మావతి. ఆ పేరు జర్మనీలో 'పాడ్' అయి కూర్చుంది.

పాడ్ ఎకనామిక్స్ ఆనర్స్ చదువుతోంది. తండ్రినుంచి బంగారం ఛాయనీ, తల్లినుంచి అమితమయిన పొగరునీ, జర్మనీనుంచి అక్కరలేనంత శరీరాన్ని ఆమె పుణికి పుచ్చుకుంది. వీటన్నిటితోనూ విపరీతమయిన తెలివితేటలు కళ్ళలో, ఆకట్టుకునేంత అందం పెదాల్లో నింపుకుంది. చూసేవాళ్ళు ఆ శరీరాన్ని కాస్త సరిపెట్టుకుంటే ఆమె జెవిడ్ కాలేజ్ ఆఫ్ సైన్సెస్‌కి బ్యూటీ క్వీన్.

టెక్నాలజీ డిపార్టుమెంట్లో తిరుమల తెలివితేటలు పాడ్ అందమంత దేదీప్యమానంగా వెలిగాయి. కాగా, అవుట్ గేట్ దగ్గర పదోనంబరు బస్సుకోసం నిలబడిన తిరుమలని చాలాసార్లు చూసింది. తిరుమలలో స్టైయిల్ లేదు. జర్మనీ నుంచి వచ్చిన పాడ్‌లో అది బోలెడంత ఉంది. తిరుమలకి అందం మీద దృష్టిలేదు. పాడ్‌కి తన అందమంటే గర్వం ఉంది. ఈ మధ్యనే పాంటులకి అలవాటు పడిన

పద్మనాభం పంతులుగారు పుట్టినప్పట్నుంచీ జర్మనీ స్థాయి ఫాషన్‌లో పెరిగిన పాడ్‌కి నచ్చలేదు. అయినా ఇదేమయినా పెళ్ళిచూపులా? అతన్ని గురించి ఆలోచించడానికీ, అతన్ని మరోసారి గమనించడానికి. ఆమె ఇష్టపడలేదు. తిరుమలకి ఆమె అందాల పోటీలో పదికి రెండు మార్కులిచ్చి పరీక్షలో ఫెయిల్ చేసేసింది.

కానీ రాఘవాచారిగారు మాత్రం తిరుమలకి పదికి ఎనిమిదిపైన ఇచ్చేశారు. ఆయన చూసింది కోయకుండా చెట్టుకి పవిత్రంగా నిలిచిన పువ్వు తిరుమల. ఎక్కువ మార్కులు ఆయన కుటుంబానికీ, సంప్రదాయానికీ. రాఘవాచారి జర్మనీలో పరిచయం అయిన ప్రతీ ఆడపిల్లతో సరసం ఆడి, ఇద్దరు ముగ్గురు ఆడపిల్లలతో ప్రణయాన్ని నెరపి, ఒక ఆడపిల్ల తండ్రితో చావుదెబ్బలు తిని, ఇండియాకి పారిపోయొచ్చి తల్లిదండ్రులు ఏర్పాటు చేసిన లావణ్యని పెళ్ళిచేసుకున్నాడు. లావణ్య ఎంతమాత్రం అందంగా ఉండదు. కానీ ఆమె తండ్రి బాంక్ అకౌంట్ చాలా అందమయినది కాగా, లావణ్య జర్మనీలో తన ప్రేమ వ్యవహారానికి ఇన్సులేషన్లాంటిది. ఆడదాని శరీరం రాఘవాచారికి కొత్తకాదు. కానీ ఏ లెక్క సాల్వ్ చెయ్యడానికి ఏ ఈక్వేషన్ అవసరమో తెలిసిన దిట్ట. అత్యవసరంగా బాత్‌రూమ్‌కి వెళ్ళాల్సినవాడికి ఇంటితాళం చెవులు దేవుడి వరంలా కనిపిస్తాయి. లావణ్య ఆ సమయంలో రాఘవాచారి సమస్యకి తాళం చెవి.

రాఘవాచారి ఒక్కడే తిరుమల, శ్యామల మధ్య జరిగిన రొమాన్స్‌ని కనిపెట్టాడు. వాళ్ళిద్దరూ వెళ్ళిపోయాక ఎర్రదిబ్బల దగ్గరకెళ్ళాడు. ఇద్దరిమధ్యా ప్రణయం సాగిన సాక్ష్యాలకి ఆ పరిసరాల్ని వెదికాడు. ఏమీ జరగలేదని తృప్తిపడ్డాడు. జరగకూడదని మొక్కుకున్నాడు. శ్యామల తల్లితండ్రుల అడ్రసుని సంపాదించాడు. ఇక్కడ శ్యామల జరుపుతున్న రొమాన్స్ గురించి ఆకతాయిగా కాక, అతి బాధ్యతగా ఆమె తండ్రికి ఉత్తరం రాశాడు. నిజానికి అది శ్యామలకి ఉపకారమే. అయితే ఆ ఉపకార్మ తన ప్రయోజనాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకుని రాఘవాచారి చేశాడు. ఆ ప్రయత్నం ఫలితమే శ్యామల చదువు ఆగిపోవడం, అర్థాంతరంగా మేనమామతో పెళ్ళి.

ఏమయినా, కాయ కోసం ఎదురుచూస్తూ చెట్టుకు నీళ్ళు పోసే ఆశావాది రాఘవాచారి.

నవనీతం కేసు జడ్జి దాడి గోవిందరాజులనాయుడు గారి కోర్టుకి విచారణకి వచ్చింది నాయుడుగారు నాటకప్రియులు. స్వయాన నటులు. చిన్నతనంలో ఆడవేషాలు వేశారు. సహజంగా న్యాయంపట్లా, నీతిపట్లా నిర్దుష్టమయిన అభిప్రాయాలు ఉన్నవారు. ఆ మాట అందరి నీతిపరులకు వర్తించినా, నాయుడుగారు కళాహృదయులు కావడం చేత ప్రతి చిన్న అన్యాయానికీ ఆయన హృదయం ఆర్ద్రం అవుతుంది. సాటి మనిషికి జరిగే అన్యాయంపట్ల righteous indignation ఉన్న వ్యక్తి.

నవనీతం అదృష్టమది. కాగా, సంజీవికి గొప్ప అవకాశం. కేసు నల్లేరు మీద బండిలాగా సాగింది. అయితే ఏ హత్య కేసుకయినా, ఏ రేప్ కేసుకయినా కొన్ని పరిథులున్నాయి. కొంత జాప్యం తప్పదు. ఈ కేసు విషయంలోను అంతే అయింది.

కేసు విచారణ నాడు ఎంత పని ఉన్నా ఇద్దరు హాలులో కూర్చునేవారు. ఒకరు వెంకటాచలం, రెండు తిరుమల. బోనులో నిలబడిన నవనీతం చూపరుల గుండెల్ని కోసేసింది. "ఈ పిల్లకి అన్యాయం చేసిన దౌర్భాగ్యుడు చావక ఏం చేస్తాడు?" అన్నదే ప్రతి వ్యక్తి తీర్పు. గోవిందరాజులు నాయుడుగారయితే తాటస్థ్యాన్ని, నిష్పక్షపాత వైఖరినీ ఎంత ప్రయత్నించినా పాటించలేకపోయారు. ప్రాసిక్యూటర్ తెన్నేటి నారాయణరావుగారు ఈ కేసులో నేరస్థుని శిక్షించాలనే normal moral nemesisని మరిచిపోయారు. ఆయన కేవలం బాధ్యతనే నెరవేర్చసాగారు. అయినా చచ్చినవాడిపట్ల జాలేమిటి? న్యాయమేమిటి? మొదటి నుంచీ అన్నివిధాలా కేసు ఏకపక్షంగానే సాగింది.

నవనీతమయితే జైలు గదిని రాముని గుడిచేసేసింది. జైలు సూపరింటెండెంట్ మనవాళ్ళయ్య రాములవారి ఫోటోని తెచ్చి ఆమెకిచ్చాడు. గుడిలో కూర్చుని రామకోటి వ్రాస్తున్నంత పవిత్రంగా తన రామకోటిని ఉద్యమంలాగా సాగించింది నవనీతం.

సంజీవికి ఎక్కువ కేసులు లేవు. ఉండాలన్న ధ్యాసా లేదు. నవనీతం కేసుని వాదించడం పెద్ద ఛాలెంజ్ ఏమీ లేదు. అందరూ కలిసికట్టుగా ఒకే లక్ష్యం వైపు ప్రయాణం చేస్తున్న కార్యసాధనలాగా అనిపించింది అతనికి. సంజీవికి అందమయిన నల్లకోటు తెచ్చాడు తిరుమల. డబ్బు పుచ్చుకోవడానికి మొహమాట పడుతున్నాడని.

అవసరం లేకపోయినా నవనీతాన్ని కలుసుకోవడం అలవాటయిపోయింది సంజీవికి.

నాలుగో సంవత్సరం పూర్తయి చెప్పినట్టు పి. గంగాధరయ్య గోల్డ్ మెడల్ పుచ్చుకున్నాడు తిరుమల. ఆ సంవత్సరం ఆంధ్రా యూనివర్సిటీ స్నాతకోత్సవానికి ముఖ్య అతిథిగా వచ్చిన బెజవాడ గోపాలరెడ్డిగారి చేతులమీదుగా గోల్డ్‌మెడల్ తిరుమల అందుకోవడం సుభద్రాచార్యుల జీవితంలో మధురమయిన ఘట్టం. ఆ మెడల్‌ని ప్రకటిస్తూ రిజిస్ట్రార్ కె.వి గోపాలస్వామిగారు ప్రత్యేకంగా తిరుమల గురించి చెప్పిన మాటలు "చదివిన శాస్త్రంలో ముందుతరం పరిశోధనకి పునాదులు వేసే రీతిగా తన చదువుని సద్వినియోగం చేసుకున్న యువ మేధావి చిన తిరుమలాచార్యులు" అదీ కితాబు. బుల్లిరాజుగారు వచ్చీరాని తెలుగులో అనువదించి చెప్పగా పరవశులయిపోయారు సుభద్రాచార్యులు. "పుత్రోత్సాహము తండ్రికి" అన్న సుమతీ శతకకారుడి ఉవాచకి ఆనాడు అచ్చమయిన ప్రతినిధి ఆ తండ్రి.

ఆ రాత్రి అరగంటసేపు మాత్రమే ఆ బంగారు పతకం తల్లిదండ్రుల, మామ్మగారి చేతిలో ఉంది. మర్నాడు కాస్సేపు నవనీతం చేతిలో ఉంది.

"నాకాశ్చర్యంగా లేదు. ఇది నీదేనమి నాకెప్పుడో తెలుసు" అంది నవనీతం గర్వంగా. ఆమెకి ఆ పతకాన్ని గురించి ముందుగానే చెప్పాడు తిరుమల. ముందుగానే ఆమె మనస్సులో తిరుమల ఏనాడో ఆ పతకాన్ని సాధించేశాడు. ఇప్పుడు ఈ సంఘటన కేవలం రీ ప్లే

ఆ బంగారు పతకాన్ని తెచ్చి సంజీవి గదిలో బల్లమీద ఉంచాడు తిరుమల. సంజీవి కంగారుపడిపోయాడు. "ఇది నాకెందుకు?" అన్నాడు కంగారుగా.

"తర్వాత నాకు ఆదాయం ఉండదు. అడిగే గడుసుతనం మీకు లేదు. ఇచ్చే శక్తి నాకు లేదు. అందుకని ముందుగానే నా మనస్సులో ఈ బంగారు పతకాన్ని సంపాదించి దాచుకున్నాను. విచిత్రంగా ప్రారంభమయిన నా కెరీర్‌లో నేను ఎదురు చూసి సాధించింది. ఈ గోల్డ్ మెడల్ ఒక్కటే. చాలామందికి ఈ మెడల్ పరాకాష్ఠ. నాకు ఈ మెడల్ అవసరం" అన్నాడు.

ఇద్దరి కళ్ళలోనూ నీళ్ళు తిరిగాయి.

తిరుమల సంజీవి రెండు చేతులూ పట్టుకుని అన్నాడు. "నేను ఈ దేశంలోంచి పారిపోవడానికే బాగా చదివాను. మీ కష్టానికి ప్రతిఫలాన్ని ఇవ్వడానికే ఈ మెడల్ సాధించాను. నవనీతం పవిత్రమయిన గంగానది. నన్ను పెళ్ళిచేసుకోమని అడిగినా చేసుకునేవాడిని కాదు. ఎందుకంటే నా దృష్టిలో నవనీతం శాపవశాత్తూ జన్మనెత్తిన గంధర్వకన్య. ఆమెని మీరు కాపాడేనాటికి నేను మీ ముందు ఉండను. మీరు కాపాడుతారని నాకు నమ్మకం ఉంది. కానీ నేనెక్కడ ఉన్నా మీకు రుణపడి ఉంటాను" సంజీవి రెండు చేతులూ కళ్ళకి అద్దుకుని భోరుమన్నాడు తిరుమల. తిరుమల ఇంతగా విచలితుడవడం సంజీవి ఎన్నడూ చూడలేదు. కాస్సేపు కంగారు పడిపోయాడు.

"మీరేం కంగారు పడకండి. నవనీతానికేం భయంలేదు. ఆమెని కాపాడే మనుషులెందరో ఆమె చుట్టూ ఉన్నారు" అన్నాడు బలహీనంగా.

ఆ రాత్రి వెంకటాచలం ఇంట్లో సుష్టుగా భోజనం చేశాడు. ఆ రాత్రి అడిగి మరీ జయవాణిచేత ఆమ్లెట్ వేయించుకు తిన్నాడు తిరుమల. ఆ రాత్రి ఆల్ఫ్రెడ్ హిచ్‌కాక్ 'సైకో' సినిమాకి టిక్కెట్లు కొని అందరినీ తీసుకెళ్ళాడు. జానెట్‌లీ మర్డర్ సీన్ చూస్తూ గావుకేక పెట్టి విరుచుకు పడిపోయిన జయవాణిని రిక్షాలో ఇంటికి చేర్చారు.

వెంకటాచలం పగలబడి నవ్వాడు. "ఆడపిల్ల అమాయకత్వాన్ని, పిరికితనాన్ని చూడడం నీకు ఇదే ఆఖరిసారోయ్. రేపట్నుంచీ నిన్ను నిలదీసే ప్రపంచంలో ఆడపిల్లల్ని చూస్తావు" అన్నాడు భుజం తడుతూ.

అర్ధంకాలేదు తిరుమలకి.

"ఏంటి ఆంకుల్ మీరనేది?" అన్నాడు అర్ధంకాక.

"యంగ మాన్ నీ జాతకంలో స్థానభ్రంశం రాసి ఉంది. నువ్విక్కడ ఉండాల్సిన మనిషివి కావు. ఎక్కడ ఉండాలో చెప్పే మనిషి ప్రస్తుతం ఫ్రాంక్‌ఫర్ట్‌లో విమానం ఎక్కుతోంది." అన్నాడు ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుతూ.

అయితే మిసెస్ ఎడిత్ కామెరాన్‌కి ఫ్రాంక్‌ఫర్ట్‌లో ఆ రాత్రి ఢిల్లీ వచ్చే విమానం తప్పిపోయింది. ఆమె రేపు బయలుదేరే విమానంలో ఇండియాకి రాబోతోంది.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments

ఈ నవల గురించి కిరణ్‌ప్రభ టాక్ షో వినడానికి ఇక్కడ క్లిక్ చేయండి.